

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 1Csp/18/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8220200797
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Ivana Hanuščaková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2022:8220200797.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudkyňou Mgr. Ivanou Hanuščakovou v právnej veci žalobkyne M. P., G.. XX.XX.XXXX, K. L. XX, zast. advokátom Mgr. Matúšom Mackom, Karpatská 804/10, 089 01 Svidník, proti žalovanému POHOTOVOSTĚ, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, Bratislava 811 09, IČO: 35 807 598, zast. advokátkou JUDr. Katarínou Hegedúšovou, Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava, IČO: 42 185 190, o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 346,- eur s príslušenstvom, o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e, že úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 5.12.2014 je bezúročný a bez poplatkov.

Žalovaný je p o v i n n ý žalobkyni zaplatiť bezdôvodné obohatenie vo výške 346,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 20.5.2020 do zaplataenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 5.12.2014, v bode 2. v znení : „Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 105,00 EUR (ďalej len „odplata“), čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) vo výške 30 %, ktorá sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a ktorú spotrebiteľ berie na vedomie.“ je n e p r i j a t e ľ n á.

Žalobkyni p r i z n á v a voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% vo vzťahu k uplatnenému nároku o vydanie bezdôvodného obohatenia, o určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky a o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobou podanou na tunajšom súde dňa 6.5.2020 sa žalobkyňa domáhala, aby súd zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia v sume 346 eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od druhého dňa po dni doručenia žaloby žalovanému do zaplataenia, vyslovenia neprijateľnosti zmluvnej podmienky (uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, z 05. 12.2014, v bode 2. v znení : „Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 105,00 EUR (ďalej len „odplata“), čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) vo výške 30 %, ktorá sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a ktorú spotrebiteľ berie na vedomie.“) a náhrady trov konania. Svoju žalobu odôvodnila tým, že so žalovaným dňa 5.12.2014 uzatvorila Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č.

XXXXXXXXXX. Na základe tejto zmluvy jej bol poskytnutý úver vo výške 350,- Eur. Žalovanému sa zaviazala zaplatiť celkovú čiastku vo výške 696,- Eur do 5.12.2015. V zmluve je uvedená odplata vo výške 105,- Eur, čo predstavuje RPMN vo výške 30 %, úrok vo výške 68,86 % ročne, čo predstavuje sumu vo výške 241,- Eur a priemerná RPMN na poskytnutý spotrebiteľský úver je 15,89 %. Žalovanému na predmetný úver doposiaľ zaplatila 696,- Eur. Bod 2. Zmluvy o spotrebiteľskom úvere považuje za nejasný, nesprávny a klamlivý. Žalovaný jej neposkytol reálne plnenie za odplatu vo výške 105,- Eur uvedenú v tomto bode. Ako súčasť formulára zmluvy nebola táto zmluvná podmienka individuálne dojednaná a svojou výškou, na jednej strane a absenciou, zodpovedajúceho protiplnenia, na strane druhej, spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto predstavuje podľa § 53 ods. 1 OZ neprijateľnú podmienku. Zo zmluvy nie je možné zistiť na aký účel veriteľ predmetnú odplatu používa. Hrubá nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán, v neprospech spotrebiteľa, spočíva v tom, že si žalovaný nárokuje odplatu za úkony, ktoré nie sú spotrebiteľom vopred známe, ani len svojím obsahom. Pojem neprijateľná podmienka, vychádza z predpokladu, že ide o zmluvnú podmienku, ktorá napriek požiadavke dobrej viery spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán, vzniknutých na základy zmluvy, ku škode spotrebiteľa (čl. 3 ods. 1 Smernice Rady 93/13/EHS). Túto skutočnosť súd preveruje z úradnej moci (rozsudok SD EÚ C-240/98 až C-244/98). Neprijateľná podmienka upravená v spotrebiteľskej zmluve je neplatná (§ 53 ods. 5 OZ). Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov vo výške 105,- Eur má nejasný účel, nakoľko v bode 3. zmluvy je vyčíslený úrok vo výške 241,- Eur. Údaj o výške RPMN 30 % je už na prvý pohľad uvedený nesprávne a klamlivo, pretože za žiadnych okolností RPMN nemôže byť nižšia ako ročná úroková sadzba, v tomto prípade 68,86 %. RPMN vyjadruje celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru (§ 2 písm. i/ zák. č. 129/2010 Z.z.), do ktorých je zahrnutý aj úrok. Vzhľadom na skutočnosť, že sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať náležitosti podľa § 4 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného a účinného v čase uzatvorenia úverovej zmluvy (ďalej len ZoSÚ). Konkrétne podľa ZoSÚ, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: - adresu veriteľa, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (§ 9 ods. 2 písm. c/ ZoSÚ), - dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru (§ 9 ods. 2 písm. f/ ZoSÚ), - ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov (§ 9 ods. 2 písm. j/ ZoSÚ), - výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia (§ 9 ods. 2 písm. k/ ZoSÚ). V súvislosti s povinnosťou dodávateľa uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere aj predpoklady, ktoré boli použité na výpočet RPMN, poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co/7/2017 z 6.4.2017. Zmluva o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX z 05.12.2014 neobsahuje vyššie uvedené náležitosti a je v nej uvedená nesprávna výška RPMN, preto je predmetný úver bezúročný a bez poplatkov. Aj keby úver nebol bezúročný a bez poplatkov z dôvodov uvedených vyššie, tak v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená výška ročnej úrokovej sadzby 68,86 %. V tejto súvislosti poukazujem na priemerné úrokové miery z úverov poskytnutých v eurách rezidentom eurozóny, pri spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov, v decembri 2014, vo výške 8,91 % p.a.. Z uvedeného vyplýva, že úrok stanovený veriteľom v Zmluve je takmer osemnásobne vyšší. Výška úrokov musí byť v súlade s § 39 OZ, teda nesmie sa priečiť dobrým mravom. V opačnom prípade je právny úkon absolútne neplatný. O takýto stav pôjde vtedy, ak dohodnuté úroky presiahnu mieru úrokov poskytovaných peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy (rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1MCdo/1/2009 zo dňa 31.07.2009). Vzhľadom na uvedené považuje ročnú úrokovú sadzbu uvedenú v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. 800503977, z 05.12.2014, vo výške 68,86 %, za absolútne neplatnú. V súvislosti s bezúročnosťou a bezpoplatkovosťou úveru, neprijateľnou zmluvnou podmienkou a úžernou výškou úroku, vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie vo výške 346,- Eur, čo je rozdiel medzi jej platbami spolu vo výške 696,- Eur a výškou úveru 350,- Eur. O skutočnosti, že sa žalovaný na jej úkor bezdôvodne obohatil sa dozvedela od Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS dňa 27.01.2020, o čom ako dôkaz predkladá prehlásenie združenia z 28.01.2020. Poukázala na ust. § 9 ods. 2, § 11 ods. 1 písm. b/, d/ zák. č. 129/2010 Z.z., § 451 OZ, § 53 ods. 1 OZ.

2. Žalovaný sa k žalobe vyjadril písomne (doručené dňa 3.6.2020). Uviedol, že žalobca so žalovaným uzatvorili dňa 02.12.2014 zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX, na základe ktorej bol žalobcovi poskytnutý úver vo výške 350,- Eur, ktorý sa zaviazal vrátiť spolu s odplatom pri poskytnutí peňažných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom vo výške 346,- Eur. Z uvedeného s určitosťou vyplýva, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere nemôže byť posúdená ako bezúročná a bez poplatkov vzhľadom k tomu, že spĺňa všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti. Žalobca nesie dôkazné bremeno a jeho úlohou je preukázať v čom spočíva nesprávne uvádzanie RPMN, nakoľko RPMN neabsentuje, a teda bol by to jediný dôvod prečo by bolo možné vyhlásiť zmluvu o spotrebiteľskom úvere za bezúročnú a bez poplatkov. Výška RPMN je vypočítaná v zmysle prílohy č. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca platného a účinného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere s uvedenými vstupnými údajmi, ktoré sú uvedené na zmluve o úvere. Žalobca bol dostatočne informovaný o výške RPMN. Údaj RPMN je uvedený jednak na prednej strane zmluvy o úvere a zároveň na samostatnej listine, s ktorou bol žalobca oboznámený a ktorá mu bola spolu so zmluvou o spotrebiteľskom úvere odovzdaná. Poukázal na § 53 ods. 6 OZ, Nariadenie vlády č. 87/1995 Z.z. (§ 1a ods. 1, § 1 ods. 1). Nariadenie definuje odplatu ako úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise zmluvy o úvere a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytovaní peňažných prostriedkov. Je toho názoru, že úrok nie je odplatom pri poskytnutí peňažných prostriedkov, ale je odplatom, ktorá sa platí pri užívaní alebo v súvislosti s vrátením peňažných prostriedkov. V prípade úroku ide o plnenie, ktoré je dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy, ale nie je spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov z dôvodu, že je spojené s užívaním a vrátením peňažných prostriedkov a úrok nie je ani vyžadovaný pri poskytnutí peňažných prostriedkov, ale až po poskytnutí peňažných prostriedkov. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že výška odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov je v súlade s nariadením a neprevýšila dvojnásobok priemerných hodnôt RPMN ako aj uvedenie priemernej ročnej RPMN. Žalobca v prípade, že po podpise zmluvy o spotrebiteľskom úvere nadobudol pocit, že podpísal nevýhodnú zmluvu alebo že odplata, úrok či ročná percentuálna miera nákladov je vysoká, mal právo odstúpiť od zmluvy bez uvedenia dôvodu do 14 kalendárnych dní odo dňa uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Uvedené právo žalobca nevyužil, z čoho jednoznačne vyplýva, že súhlasil s obsahom zmluvy o spotrebiteľskom úvere a so všetkými podmienkami poskytnutia spotrebiteľského úveru. V zmluve o spotrebiteľskom úvere sa v bode 3. uvádza nasledovné: „Spotrebiteľ sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 696,- ak nie je dohodnuté inak do 05.12.2015 na účet veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo v hotovosti mandatárovi.“ Z toho vyplýva, že nemožno hovoriť o absencii výšky, počtu a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. Dlžník sa zmluvou o spotrebiteľskom úvere zaviazal k úhrade jednej splátky vo výške 696,- s termínom splatnosti dňa 05.12.2015. Ako je v texte zmluvy o spotrebiteľskom úvere špecifikované, splátka vo výške 696,- pozostáva zo sumy istiny vo výške 350,- Eur, z odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov vo výške 105,- Eur a úroku vo výške 241,- (68,86 % zo sumy istiny v prípade riadneho splácania záväzku), čím je zároveň zachovaná zákonom ustanovená povinnosť uvádzať obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere - výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmysle uvedeného je v zmluve o spotrebiteľskom úvere na prednej strane jasne určené rozlíšenie splátky istiny, úrokov a poplatkov (350,- Eur + 105,- Eur + 241,- Eur = jedna splátka vo výške 696,- Eur). Rovnako nie je správne konštatovanie absencie údaju o dobe trvania a termíne splatnosti poskytnutého úveru, nakoľko tieto údaje sú zreteľne uvedené v bode 3. zmluvy o úvere: „Vzhľadom na uvedené sa zmluvné strany dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastane dňa 05.12.2015.“ Z uvedeného s určitosťou vyplýva, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere nemôže byť posúdená ako bezúročná a bez poplatkov vzhľadom k tomu, že spĺňa všetky zákonom stanovené obligatórne náležitosti. K čiastočnej neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere si žalovaný dovoľuje tvrdiť, že v prípade osoby žalobcu má za to, že sa jedná o osobu, ktorá má rozumové schopnosti na úrovni primerane spôsobilej osoby schopnej vnímať a posúdiť zmysel a účel konania ako i jazykové vyjadrenia právnych úkonov obsiahnutých v listinách, ktoré podpísala (obdobne o tom hovorí i čl. 11 ods. 2 CSP). Žalobca navyše žiadnym spôsobom nebol k podpisu zmluvy o úvere donútený a podpisy činil bez akéhokoľvek psychického či fyzického nátlaku. Podľa Rozsudku Krajského súdu v Žiline sp. zn.: 9Co/343/2013 „Nedostatok vážnosti prejavu vôle je daný tým, že sa zdanlivo prejavuje vôľa, ktorá v skutočnosti neexistuje a ak by aj existovala, tak v inej kvalite, než to ukazuje jej prejav. K takýmto prejavom vôle patria predovšetkým úkony urobené pri hre, zo žartu a podobne. Dôkazné bremeno, pokiaľ ide o nedostatok vážnosti prejavu vôle, zaťažuje toho, kto konal bez tohto predpokladu platnosti právneho úkonu.“ Žalobca svoju vôľu uzavrieť zmluvu o úvere potvrdil svojim podpisom.

Žalobca si bol vedomý svojich záväzkov vyplývajúcich z predmetnej zmluvy o úvere. V prípade žalobcu sa nejednalo o prvú uzatvorenú zmluvu so žalovaným. Vážnosť vôle nie je možné zamieňať s ľahkovážnosťou spotrebiteľa. Súdny dvor Európskej únie zadefinoval priemerného spotrebiteľa ako „v rozumnej miere pozorného a opatrného, bez nariadenia znaleckého posudku, či prieskumu verejnej mienky spotrebiteľov“ (z Rozsudku SDEÚ zo dňa 16.07.1998, sp. zn.: Gut Springenheide GmbH, Rudolf Tusky v. Oberkreisdirektor des Kreises Steinfurt - Amt für Lebensmittelüberwachung). V zmysle judikatúry Súdneho dvora Európskej únie bola táto definícia prenesená aj do sekundárneho práva Európskej únie, konkrétne do Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005, kde v bode 18. preambuly je stanovené, že „v súlade so zásadou proporcionality a z dôvodu umožnenia účinného uplatňovania zamýšľanej ochrany vzala táto smernica za kritérium priemerného spotrebiteľa, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný, pri zohľadnení sociálnych, kultúrnych a jazykových faktorov“. V dôsledku uvedenej definície nemožno hovoriť o nedostatku vážnosti vôle na strane žalobcu, ktorý bol pri uzatváraní zmluvy o úvere dobre informovaný avšak ľahostajný. Uvedenému konaniu nemožno poskytnúť právnu ochranu určením absolútnej neplatnosti zmluvy o úvere. Nedostatok opatrnosti spotrebiteľa taktiež nespôsobuje absolútnu neplatnosť právneho úkonu. Poukazuje aj na Rozsudok Súdneho dvora zo dňa 12.01.2006, sp. zn.: C-361/04, vo veci Claude Ruiz - Picasso a ďalší v. OHIM, podľa ktorého „priemerný spotrebiteľ vykazuje najvyšší stupeň pozornosti vo chvíli, keď si pripravuje a realizuje svoj výber medzi rôznymi výrobkami dotknutej kategórie.“ S poukazom na § 451 OZ udáva, že k bezdôvodnému obohateniu nedošlo a akýkoľvek nárok na jeho vydanie podlieha zákonnej subjektívnej premlčacej lehote. Premlčanie subjektívnej lehoty je možné odôvodniť presne tak ako to vo svojom rozhodnutí vedenom pod sp. zn. 17Co/372/2015 uviedol Krajský súd v Trenčíne, dňa 27.04.2016. Svoje rozhodnutie oprel o vedomosť dlžníka o bezdôvodnom obohatení spočívajúcom v platbách na úroky a poplatky úveru, vzniká v zásade v okamihu prvej platby dlžníka nad rámec poskytnutej istiny. Žalovaný dovoľuje opätovne poukázať na to, že požadovaný nárok žalobcu zo zmluvy o úvere sa stal premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu dňa 5.12.2017 (t.j. po uplynutí subjektívnej lehoty, ktorá začala plynúť dňa 5.12.2015, kedy žalobca poukázal na účet žalovaného splátku nad rámec sumy istiny). Žalobca svoju žalobu uplatnil na tunajšom súde až dňa 7.5.2020. Žalovaný má za to, že subjektívna premlčacia lehota začala plynúť najneskôr nasledujúcim dňom odo dňa 6.12.2015, vzhľadom k skutočnosti že od tohto dňa mal žalobca vedomosť o úhrade, nakoľko žalovanému sumu uhradil dobrovoľne. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná (preukázaná) a nielen predpokladaná vedomosť. Žalovaný má v nadväznosti na uvedené má za to, že rozhodný dátum pre začiatok plynutia premlčacej doby bol ním dostatočne preukázaný. Žalovaný je toho názoru, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, ktorá nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. Úmyselnému bezdôvodnému obohateniu uvádza, že Občiansky zákonník podstatu úmyselného konania nevymedzuje a z toho dôvodu sa pri skúmaní úmyslu konania osoby vychádza z právnej úpravy zavinenia v trestnom práve. Zavinenie je budované na dvoch zložkách a to vedomostnej a vôľovej a podľa stupňa vôľovej zložky sa rozlišuje úmysel priamy a nepriamy. Na preukázanie úmyslu konajúcej osoby získat' bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi žalovaného pri uzatváraní zmlúv o úvere, ale bolo by nutné, v každom jednotlivom prípade s poukazom na okolnosti uzatvorenia úverovej zmluvy preukázať, že žalovaný v čase uzatvorenia zmluvy a prijatia plnenia na základe tejto zmluvy skutočne vedel alebo aspoň bol uzrozumený s tým, že sa bezdôvodne obohacuje. Je potrebné zároveň poukázať na fakt, že nároky titulu z bezdôvodného obohatenia nie sú spotrebiteľským vzťahom a z toho dôvodu je prístup zohľadňujúci záujem slabšej strany nežiadúci, ale potrebné je zachovávať rovnosť strán. Navrhol žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť.

3. Následne žalobkyňa podaním zo dňa 20.10.2021 uviedla, že pokiaľ sa jedná o námietky žalovaného ohľadom absencie povinných náležitostí v úverovej zmluve, trvá na tom, že zmluva o úvere, ktorá je predmetom konania, neobsahuje ňou označené náležitosti podľa § 9 ods. 2 ZoSÚ, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru. Čo sa týka otázky premlčania, doterajšie názory na premlčanie je potrebné aktualizovať, vzhľadom na zásadný rozsudok Súdneho dvora EÚ, vo veci C-485/19, PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., z 22.04.2021 (ďalej len Rozsudok PCS). Podľa výroku 1. rozsudku PCS: „Zásada efektivity sa má vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje, že na žalobu podanú spotrebiteľom o vrátenie súm neoprávnene zaplatených v rámci plnenia zmluvy o úvere na základe nekalých podmienok v zmysle

smernice Rady 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách alebo na základe podmienok, ktoré sú v rozpore s požiadavkami smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, sa vzťahuje trojročná premlčacia lehota, ktorá začína plynúť odo dňa, keď došlo k bezdôvodnému obohateniu.“ Rozsudok PCS je pokračovaním línie újinného výkladu premlčania, vyjadrenej v rozsudku Súdneho dvora EÚ, v spojených veciach C-698/18 a C-699/18, SC Raiffeisen Bank SA (ďalej len Rozsudok RFB). Podľa výroku 2. Rozsudku RFB: „Článok 2 písm. b), článok 6 ods. 1 a článok 7 ods. 1 smernice 93/13, ako aj zásady ekvivalencie, efektivity a právnej istoty sa majú vykladať v tom zmysle, že bránia súdnemu výkladu vnútroštátnej právnej úpravy, podľa ktorého žaloba o vrátenie súm bezdôvodne zaplatených na základe nekalej podmienky nachádzajúcej sa v zmluve uzatvorenej medzi spotrebiteľom a predajcom alebo dodávateľom podlieha trojročnej premlčacej lehote, ktorá začína plynúť odo dňa úplného splnenia tejto zmluvy, ak sa predpokladá, bez potreby overenia, že k tomuto dátumu spotrebiteľ musel vedieť o nekalom charaktere predmetnej zmluvnej podmienky, alebo keď pre podobné žaloby založené na určitých vnútroštátnych právnych predpisoch táto lehota začína plynúť až od okamihu určenia právneho dôvodu týchto žalôb súdom.“ Z citovaných rozsudkov vyplýva, že na premlčanie bezdôvodného obohatenia, vzniknutého v dôsledku neprijateľných zmluvných podmienok (v terminológii smernice 93/13, nekalých podmienok), ako aj na premlčanie bezdôvodného obohatenia, vzniknutého v dôsledku absencie obligatórnych náležitostí spotrebiteľských zmlúv, začína plynúť premlčacia doba, od okamihu určenia právneho dôvodu žalôb o vydanie bezdôvodného obohatenia súdom. Pri bezdôvodnom obohatení, vzniknutom z neprijateľných zmluvných podmienok, začína plynúť premlčacia doba od rozhodnutia súdu o určení neprijateľnosti zmluvných podmienok. Pri bezdôvodnom obohatení, vzniknutom z absencie obligatórnych náležitostí zmluvy, absencia ktorých má za následok bezúročnosť a bezpoplatkovosť zmluvy, začína plynúť premlčacia doba od rozhodnutia súdu o určení bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Rozsudkom PCS, v spojení s Rozsudkom RFB, končí obdobie snáh o objektivizácii subjektívnej premlčacej doby, a počítania plynutia subjektívnej premlčacej doby od splatenia úveru, prípadne ešte skôr, už od uzatvorenia zmluvy, keď ešte bezdôvodné obohatenie ani nevzniklo a počítania trojročnej objektívnej premlčacej doby od splatenia úveru. Možno počítať so snahami, nezmieriť sa s újiovým právom na ochranu spotrebiteľov, ani v oblasti premlčania. Tieto snahy môžu byť vyjadrené názormi, že prijatie záverov Súdneho dvora EÚ, je možné až po ich premietnutí do vnútroštátneho práva, čo je vecou zákonodarcu. Na mylnosť takýchto možných názorov dáva odpoveď výrok 2. Rozsudku PCS: „Článok 10 ods. 2 a článok 22 ods. 1 smernice 2008/48, ako boli vyložené rozsudkom z 9. novembra 2016, Home Credit Slovakia (C-42/15, EU:C:2016:842), sa majú uplatniť na zmluvu o úvere, ktorá bola uzatvorená pred vyhlásením uvedeného rozsudku a pred zmenou vnútroštátnej právnej úpravy vykonanou s cieľom dosiahnuť súlad s výkladom, ktorý bol v ňom prijatý.“ Nie je preto žiaden dôvod na to, aby sa princíp vyjadrený vo výroku 2. Rozsudku PCS, týkajúci sa rozčlenenia splátky, nevzťahoval aj na eurokonformný výklad vnútroštátnej úpravy premlčania. Pre úplnosť treba dodať, že tak ako neprijateľná zmluvná podmienka predstavuje absolútne neplatný právny úkon, tak rovnako aj tie časti úverovej zmluvy, ktoré obsahujú dohodu o úroku a o poplatkoch, predstavujú v dôsledku bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru absolútne neplatné časti zmluvy. Z predmetných rozsudkov Súdneho dvora EÚ vyplýva, že Súdny dvor EÚ „zrušil“ v spotrebiteľských veciach o bezdôvodné obohatenie subjektívnu a objektívnu premlčaciu dobu, zakotvenú v OZ a zaviedol jednotnú trojročnú premlčaciu dobu, v ktorej sa premlčujú reštitučné nároky spotrebiteľov a ktorá začína plynúť od rozhodnutia súdu o neprijateľnosti zmluvnej podmienky, alebo od rozhodnutia súdu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. K aplikácii a výkladu rozsudkov Súdneho dvora EÚ, ktoré uvádza, poukazuje na rozhodnutia Krajského súdu Prešov, sp. zn. 8CoCsp/27/2020, z 31.05.2021; sp. zn. 13CoCsp/47/2020, z 18.05.2021; sp. zn. 16CoCsp/9/2020, z 31.05.2021; sp. zn. 20CoCsp/40/2020, z 29.06.2021; sp. zn. 22Co/9/2021, z 20.05.2021; sp. zn. 23Co/11/2020, z 31.05.2021. Vzhľadom na tento zásadný posun posudzovania premlčania, rozširuje žalobu o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru, z rovnakých dôvodov, z akých sa domáha vydania bezdôvodného obohatenia. K uvedenému poukázala na § 11 ods. 4 ZoSÚ. Z ustanovenia § 11 ods. 4 ZoSÚ vyplýva, že spotrebiteľ má vždy právo žiadať, aby súd posúdil či je úver bezúročný a bez poplatkov výrokom rozsudku, a to bez ohľadu na to, či by inak mohol túto otázku posúdiť len ako otázku predbežnú. Preto navrhla súdu rozhodnúť takto :

I. Súd určuje, že úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, z 05.12.2014, je bezúročný a bez poplatkov.

II. Žalovaný je povinný vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 346,- Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 346,- Eur, od druhého dňa po doručení žaloby žalovanému, do zaplatenia 346,- Eur, to všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

III. Súd určuje, že zmluvná podmienka, uvedená v Zmluve o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, z 05.12.2014, v bode 2. v znení „Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 105,00 EUR (ďalej len „odplata“), čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) vo výške 30 %, ktorá sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a ktorú spotrebiteľ berie na vedomie.“ je neprijateľná a z tohto dôvodu neplatná.

Vo vzťahu k uplatneným nárokom si uplatnila nárok na náhradu trov konania samostatne.

4. Uznesením tunajšieho súdu zo dňa 29.10.2020, sp. zn. 1Csp/18/2020 súd rozhodol o pripustení zmeny žaloby v zmysle podania žalobkyne zo dňa 20.10.2021.

5. Podaním doručenom súdu dňa 16.11.2021 žalovaný uviedol, že s poukazom na § 451 OZ má i naďalej za to, že k bezdôvodnému obohateniu nedošlo a akýkoľvek nárok na jeho vydanie podlieha zákonnej subjektívnej premlčacej lehote. Premlčanie subjektívnej lehoty je možné odôvodniť presne tak ako to vo svojom rozhodnutí vedenom pod sp. zn. 17Co/372/2015 uviedol Krajský súd v Trenčíne, dňa 27.04.2016. Svoje rozhodnutie oprel o vedomosť dlžníka o bezdôvodnom obohatení spočívajúcom v platbách na úroky a poplatky úveru, vzniká v zásade v okamihu prvej platby dlžníka nad rámec poskytnutej istiny. Poukazuje na to, že požadovaný nárok žalobcu zo zmluvy o úvere sa stal premlčaný v subjektívnej premlčacej lehote v celom rozsahu dňa 05.12.2017 (t.j. po uplynutí subjektívnej lehoty, ktorá začala plynúť dňa 05.12.2015, kedy žalobca poukázal na účet žalovaného splátku nad rámec sumy istiny). Žalobca svoju žalobu uplatnil na tunajšom súde až dňa 07.05.2020. Žalovaný má za to, že subjektívna premlčacia lehota začala plynúť najneskôr nasledujúcim dňom odo dňa 06.12.2015, vzhľadom k skutočnosti že od tohto dňa mal žalobca vedomosť o úhrade, nakoľko žalovanému sumu uhradil dobrovoľne. Pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby sa vyžaduje skutočná (preukázaná) a nielen predpokladaná vedomosť. Žalovaný má v nadväznosti na uvedené má za to, že rozhodný dátum pre začiatok plynutia premlčacej doby bol ním dostatočne preukázaný. Je toho názoru, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, ktorá nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov. Úmyselnému bezdôvodnému obohateniu Žalovaný uvádza, že Občiansky zákonník podstatu úmyselného konania nevymedzuje a z toho dôvodu sa pri skúmaní úmyslu konania osoby vychádza z právnej úpravy zavinenia v trestnom práve. Zavinenie je budované na dvoch zložkách a to vedomostnej a vôľovej a podľa stupňa vôľovej zložky sa rozlišuje úmysel priamy a nepriamy. Na preukázanie úmyslu konajúcej osoby získať bezdôvodné obohatenie nestačia všeobecné tvrdenia o zaužívanej praxi žalovaného pri uzatváraní zmlúv o úvere, ale bolo by nutné, v každom jednotlivom prípade s poukazom na okolnosti uzatvorenia úverovej zmluvy preukázať, že žalovaný v čase uzatvorenia zmluvy a prijatia plnenia na základe tejto zmluvy skutočne vedel alebo aspoň bol uzrozumený s tým, že sa bezdôvodne obohacuje. Je potrebné zároveň poukázať na fakt, že nároky titulu z bezdôvodného obohatenia nie sú spotrebiteľským vzťahom a z toho dôvodu je prístup zohľadňujúci záujem slabšej strany nežiadúci, ale potrebné je zachovávať rovnosť strán. Navrhol žalobu žalobcu ako nedôvodnú zamietnuť.

6. Na pojednávanie vo veci konané 27.12.2021 sa dostavili právny zástupca žalobkyne a žalobkyňa, nedostavil sa žalovaný, ktorý svoju neúčast ospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal. Súd preto v zmysle uvedeného a § 180 CSP vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti; prihliadol pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy. Pojednávanie bolo odročené za účelom vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej na deň 26.1.2022.

7. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením vyjadrení strán sporu a v spise pripojených listinných dôkazov (tak ako boli oboznamované na pojednávaní - návrhom s prílohami, podaniami strán sporu s prílohami, zmenou žaloby) a zistil tento skutkový stav veci:

8. Dňa 5.12.2014 uzavreli žalobkyňa ako dlžník a žalovaný - POHOTOVOSŤ, s.r.o., ako veriteľ zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej veriteľ poskytol dlžníkovi sumu 350,- eur, pričom dlžník

sa veriteľovi zaviazal zaplatiť mu okrem poskytnutej sumy aj sumu 346,- eur ako odplatu pri poskytnutí finančných prostriedkov a úrok spojený so spotrebiteľským úverom, zaplatiť celkovú čiastku 696,- eur. Odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov je vo výške 105,- EUR (ďalej len „odplata“), čo predstavuje ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN) vo výške 30 %, ktorá sa vypočítala v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch podľa vzorca uvedeného vo Všeobecných podmienkach poskytnutia spotrebiteľského úveru a ktorú spotrebiteľ berie na vedomie. Úrok je vo výške 68,86 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu 241,- eur. Sumu 696,- eur sa spotrebiteľ zaväzuje zaplatiť, ak nie je dohodnuté inak do 5.12.2015 na účet veriteľa. Zmluvné strany sa dohodli, že doba trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti úveru nastane dňa 5.12.2015. Priemerná hodnota RPNM je 15,89 %. Spotrebiteľ prevzal zmluvu o úvere, bol oboznámený s VPPSÚ, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, nemá k nim výhrady a zaväzuje sa ich dodržiavať. Zmluva podpísaná zmluvnými stranami. Zmluva uzavretá prostredníctvom finančného agenta M. G. zapísaného v registri finančných agentov a finančných poradcov vedenom NBS pod reg. č. 132623, Bardejov.

9. Z výpisu zmluvy č. 800503977 z klientskej zóny na meno žalobkyne vyplýva, že stav úveru je uhradený, úver 350 eur, celková dlžná suma 696 eur, splatené 696 eur, dátum 5.12.2014.

10. Z priemerných úrokových mier z úverov pre domácnosti - spotrebiteľské úvery pri fixácii 1-5 rokov v mesiaci 12/2014 vyplýva úroková miera vo výške 8,91 % (NBS). Zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za 3. štvrtrok 2014 (zverejnené na stránke MF SR, súdu známe z úradnej činnosti) je pri zmluvnej splatnosti do 12 mesiacov uvedené RPNM vo výške 15,89 % (t.j. dvojnásobok činí 31,78 %).

11. Z prehlásenia Združenia na ochranu spotrebiteľa HOOS zo dňa 28.1.2020 vyplýva, že žalobkyňa sa na nich obrátila s pomocou úverom od žalovaného. Dňa 27.1.2020 im predložila zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXX z 5.12.2014, po posúdení ktorej ju informovali, že podľa ich názoru ide o zmluvu bezúročnú a bez poplatkovú a taktiež obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Keďže jej veriteľ poskytol úver 350 eur a ona uhradila 696 eur, čiže vyššiu sumu, tak došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane veriteľa o sumu 346 eur, bola informovaná, že má právo sa súdnou cestou domáhať vydania tejto sumy ako bezdôvodného obohatenia. Bolo jej odporúčané obrátiť sa na advokáta.

12. Na pojednávaniach dňa 29.10.2021 a 27.12.2021 :

1/ právny zástupca žalobkyne udával, že v celom rozsahu zotrvávajú na podanej žalobe z dôvodov, ktoré uviedli v písomnom vyhotovení. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáha vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 346,- eur s prísl. a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky uvedenej v bode 2 zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Sú toho názoru, že predmetná zmluvná podmienka spôsobuje hrubú nerovnováhu medzi právami a povinnosťami spotrebiteľa. Táto zmluvná podmienka je nejasná, klamlivá, neurčitá a nebola individuálne dojednaná. Zo zmluvného formulára nie je jasné spotrebiteľovi, prečo má platiť takú vysokú odplatu za poskytnutie úveru a za aké úkony sa táto odplata platí, keďže samotnou odmenou resp. cenou za poskytnutie finančných prostriedkov je úrok. V tomto prípade vo výške 241,- eur, avšak tomuto úroku si žalovaný ešte prirátal sumu 105,- eur za poskytnutie úveru. Vo zvyšku odkazuje na písomné znenie žaloby a na potvrdenie ich tvrdení poukazuje na rozsudok Okresného súdu Prešov sp.zn. 9C/213/2016, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp.zn. 23Co/45/2017; týmito rozhodnutiami bola takmer totožná zmluvná podmienka žalovanej určená za neprijateľnú. Sú toho názoru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje všetky obligatórne náležitosti, ktoré v tom čase vyžadoval platný a účinný zákon o spotrebiteľských úveroch. Konkrétne o aké náležitosti ide špecifikovali v žalobnom návrhu. Úver je bezúročný a bez poplatkov a žalobkyňa má nárok na vydanie sumy 346,- eur, čo predstavuje rozdiel medzi istinou poskytnutého úveru a plátbami, ktoré boli na predmetný úver zaplatené vo výške 696,- eur. Pokiaľ sa jedná o námietku premlčania, k tomu v celom rozsahu odkazuje na vyjadrenie z 20.10.2021, ktoré zaslali súdu na vedomie a sú toho názoru, že s poukazom na závery rozsudkov SD EÚ, ktoré súdu predložili k tomuto vyjadreniu, nie je nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia premlčaný. Navrhol súdu pripustenie zmenu žaloby, resp. rozšírenie žaloby o určenie, že úver zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorý je predmetom tohto konania je bezúročný a bez poplatkov a následne žalobe v celom rozsahu vyhovieť, keďže je dôvodná a v prípade úspechu priznať žalobkyňi právo na náhradu trov konania v rozsahu 100%.Námietky

žalovanej spoločnosti nepovažuje za dôvodné. Nepovažuje námietku premlčania za dôvodnú, poukazuje na stanovisko, taktiež na výpoveď žalobkyne z minulého pojednávania, ktorá sa vyjadrila presne, kedy sa dozvedela o vzniku bezdôvodného obohatenia na strane žalovanej spoločnosti.

2/ žalobkyňa udávala, že ona sa to dozvedela asi v januári 2020, že to môže žiadať naspäť. Nevie, kedy to doplatila. Posielali jej aj upomienky, bolo to zaplatené s omeškaním. Ona je invalidná dôchodkyňa, potrebovala peniaze. Už je to všetko zaplatené, až tak sa dozvedela, že to môže žiadať. Úver potrebovala, bola rozvedená, bolo treba zaplatiť dlhy za exmanžela. Mala maloletého syna, exmanžel vôbec neplatil výživné na syna. Syn chodil do školy, potrebovali peniaze. Ona mala len invalidný dôchodok v sume 270,- eur, potrebovala aj na lieky. Ťažké to bolo.

13. Z výpisu z Obchodného registra vyplýva, že žalovaný okrem iného má v predmete podnikania aj poskytovanie úverov z vlastných zdrojov (súdu známe z jeho činnosti).

14. Podľa § 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy zo zmluvy o predaji podniku alebo jeho častí (§ 476), zmluvy o úvere (§ 497), zmluvy o kontrolnej činnosti (§ 591), zasielateľskej zmluvy (§ 601), zmluvy o prevádzke dopravného prostriedku (§ 638), zmluvy o tichom spoločenstve (§ 673), zmluvy o otvorení akreditívu (§ 682), zmluvy o inkase (§ 692), zmluvy o bankovom uložení vecí (§ 700), zmluvy o bežnom účte (§ 708) a zmluvy o vkladovom účte (§ 716).

15. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

17. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške.

18. Zákonom č. 150/2004 Z. z., ktorým sa novelizoval Občiansky zákonník, bola prebratá smernica Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách (Úradný vestník Európskych spoločenstiev L 095, 21/4/1993, str. 29-34). Túto smernicu je nevyhnutné podľa názoru súdu využívať ako interpretačné pravidlo k ustanoveniam právneho poriadku, upravujúcich režim spotrebiteľských zmlúv. Toto stanovisko je podporené aj rozsudkom Európskeho súdneho dvora z 27.06.2000 v spojených prípadoch C-240/98, C-241/98, C-242/98, C-243/98 a C-244/98, Océano Grupo Editorial SA proti Roció Murciano Quintero und Salvat Editores SA proti José M. Sánchez Alcón Prades, José Luis Copano Badillo, Mohammed Berroane a Emilio Vinas Feliú, v ktorom sa konštatuje, že účinná ochrana spotrebiteľa sa môže dosiahnuť, len ak národný súd prehlási, že má právomoc zhodnotiť neprimerané podmienky z úradnej povinnosti. Právomoc súdu stanoviť z úradnej povinnosti, či je podmienka nečestná, znamená vytvoriť vhodné prostriedky. Znamená to dosiahnuť výsledok sledovaný čl. 6 Smernice, konkrétne chrániť spotrebiteľa pred záväzkom voči nečestnej podmienke a dosiahnuť zámer čl. 7 Smernice. Tieto opatrenia môžu pôsobiť ako odstrašujúci prostriedok a predchádzať nečestným zmluvným podmienkam.

19. Podľa ust. čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

20. Podľa ust. čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevyklučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vnesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

21.Podľa ust. čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

22.Podľa ust. čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

23.Podľa ust. čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

24.Podľa ust. čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

25. Podľa § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. (o ochrane spotrebiteľa účinného v čase vzniku právneho vzťahu) každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9).

Odkaz na § 52- 54 Občianskeho zákonníka.

26. Podľa ods. 5 cit. ust. proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

27. Podľa § 1 ods. 1, 2, 8 zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch / účinného v čase vzniku zmluvného vzťahu / tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa. Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti. Ustanoveniami tohto zákona nie sú dotknuté ustanovenia Občianskeho zákonníka ani osobitných predpisov.

28. Podľa § 2 cit. zák. na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania,5a)
- b)veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti,
- d)zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom,
- g)celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

h) celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom,
i) ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19,
j) úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru úroková sadzba vyjadrená ako fixné alebo variabilné percento, ktoré sa na ročnom základe uplatňuje z výšky čerpaného spotrebiteľského úveru,
k) fixnou úrokovou sadzbou spotrebiteľského úveru jedna úroková sadzba spotrebiteľského úveru dohodnutá medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na celú dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo viac úrokových sadzieb spotrebiteľského úveru dohodnutých medzi veriteľom a spotrebiteľom v zmluve o spotrebiteľskom úvere na čiastkové obdobia s výhradným použitím fixného konkrétneho percenta; ak v zmluve o spotrebiteľskom úvere nie sú stanovené všetky úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, úroková sadzba spotrebiteľského úveru sa považuje za fixnú iba na tie čiastkové obdobia, na ktoré sú úrokové sadzby spotrebiteľského úveru určené výhradne použitím fixného konkrétneho percenta dohodnutého pri uzavretí zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
l) celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

29. Podľa § 9 ods. 1 - 2, ods. 6 cit. zák. zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,
b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,

o)úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
p)upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
q)veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
r)výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
s)informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
t)právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
u)spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
v)informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
w)právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
x)názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
y)priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.
Spotrebiteľ sa nemôže vzdať práv, ktoré mu vyplývajú z tohto zákona.

30.Podľa § 11 ods. 1 cit. zák. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a)zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
b)zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
c)zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
d)v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
e)veriteľ spotrebiteľský úver poskytne finančnými prostriedkami v hotovosti.

31. Podľa § 52 OZ (účinného v čase vzniku právneho vzťahu) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

32.Podľa § 53 ods. 1 - 5 OZ spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré
a)má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, b)dovoľujú dodávateľovi previesť práva a povinnosti zo zmluvy na iného dodávateľa bez súhlasu spotrebiteľa, ak by prevodom došlo k zhoršeniu vymožitelnosti alebo zabezpečenia pohľadávky spotrebiteľa, c)vylučujú alebo obmedzujú zodpovednosť dodávateľa za konanie alebo opomenutie, ktorým sa

spotrebiteľovi spôsobila smrť alebo ujma na zdraví, d)vylučujú alebo obmedzujú práva spotrebiteľa pri uplatnení zodpovednosti za vady alebo zodpovednosti za škodu, e)umožňujú dodávateľovi, aby spotrebiteľovi nevydal ním poskytnuté plnenie aj v prípade, ak spotrebiteľ neuzavrie s dodávateľom zmluvu alebo od nej odstúpi, f)umožňujú dodávateľovi odstúpiť od zmluvy bez zmluvného alebo zákonného dôvodu a spotrebiteľovi to neumožňujú, g)opravňujú dodávateľa, aby bez dôvodov hodných osobitného zreteľa vypovedal zmluvu uzavretú na dobu neurčitú bez primeranej výpovednej lehoty, h)prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nespĺnil záväzky, ktoré vznikli, i)umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve, j)určujú, že cena tovaru alebo služieb bude určená v čase ich splnenia, alebo dodávateľa opravňujú na zvýšenie ceny tovaru alebo služieb bez toho, aby spotrebiteľ mal právo odstúpiť od zmluvy, ak cena dohodnutá v čase uzavretia zmluvy je podstatne prekročená v čase splnenia, k)požadujú od spotrebiteľa, ktorý nespĺnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku, l)obmedzujú prístup k dôkazom alebo ukladajú spotrebiteľovi povinnosť niesť dôkazné bremeno, ktoré by podľa práva, ktorým sa riadi zmluvný vzťah, mala niesť iná zmluvná strana, m)v prípade čiastočného alebo úplného nesplnenia záväzku zo strany dodávateľa neprimerane obmedzujú alebo vylučujú možnosť spotrebiteľa domáhať sa svojich práv voči dodávateľovi vrátane práva spotrebiteľa započítať pohľadávku voči dodávateľovi, n)spôsobujú, že platnosť zmluvy uzatvorenej na dobu určitú sa po uplynutí obdobia, na ktorú bola zmluva uzavretá, predĺži, pričom spotrebiteľovi priznávajú neprimerane krátke obdobie na prejavenie súhlasu s predĺžením platnosti zmluvy, o)opravňujú dodávateľa rozhodnúť o tom, že jeho plnenie je v súlade so zmluvou, alebo ktoré priznávajú právo zmluvu vykladať iba dodávateľovi, p)obmedzujú zodpovednosť dodávateľa, ak bola zmluva uzavretá sprostredkovateľom, alebo vyžadujú uzavretie zmluvy prostredníctvom sprostredkovateľa v osobitnej forme, r)vyžadujú v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, s)požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa, t)požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa, u)požadujú od spotrebiteľa, aby bol neprimerane dlho viazaný zmluvou aj keď pri uzavieraní zmluvy bolo zrejmé, že predmet zmluvy možno dosiahnuť v podstatne kratšom čase, v)požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

33. Podľa ods. 6 cit. ust. ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

34. Podľa ods. 11 cit. ust. neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

35. Podľa § 54 ods. 1, 2 OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

36. Podľa § 559 OZ splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

37. Podľa § 451 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

38. Podľa 457 OZ ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

39.Podľa § 40 ods. 1 OZ ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

40.Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

41.Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

42.Podľa § 3 ods. 1 OZ výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

43. Podľa § 517 ods. 1 OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení.

44.Podľa § 517 ods. 2 OZ ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

45. Podľa § 3 nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení platnom ku dňu omeškania (a vzniku zmluvného vzťahu) žalovaného výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky²) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

46. Podľa § 1 ods. 1, 4 cit. nar. odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve. Na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejnená podľa osobitného predpisu,2a) naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

47. Podľa § 1a ods. 1, 4 cit. nar. / Najvyššia prípustná výška odplaty (k § 53 ods. 6) / ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety. Najvyššia prípustná výška odplaty sa posudzuje podľa pravidiel uvedených v odsekoch 1 až 3 ku dňu uzavretia spotrebiteľskej zmluvy, ktorej predmetom je poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi.

48. Na základe vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že medzi žalobkyňou a žalovaným bol založený záväzkový vzťah, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 5.12.2014 uzavretej medzi žalobkyňou (spotrebiteľ) a žalovaným (veriteľ) za podmienok uvedených v zmluve (viď vyššie bod 8 odôvodnenia rozsudku, ďalej udávané aj Zmluva). Medzi stranami sporu nie je sporná skutočnosť uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere, či vykonaných úhrad žalobkyňou; sporným ostalo, či zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné dojednania a či úver zo zmluvy je bezúročný a bez poplatkov, a či má žalobkyňa z tohto dôvodu nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia (a či prípadne nie je nárok premlčaný).

49. Z výpisu zmluvy č. XXXXXXXXXX z klientskej zóny na meno žalobkyne vyplýva, že stav úveru je uhradený, úver 350 eur, celková dlžná suma 696 eur, splatené 696 eur, dátum 5.12.2014.

50. Súd vyhodnotil uzavretú Zmluvu s poukazom na povahu účastníkov zmluvy a spôsobu uzavretia zmluvy, keď žalovaný ako veriteľ je podnikateľský subjekt, ktorý na formulári a v pevne stanovených obchodných podmienkach určil obsah zmluvy, pričom druhá zmluvná strana - dlžník - zákazník (žalobkyňa) nemal možnosť obsah zmluvy ovplyvniť, ako spotrebiteľskú, na ktorú sa vzťahujú aj napriek zákonnej úprave úverovej zmluvy v Obchodnom zákonníku, všeobecné ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách uvedené v Občianskom zákonníku v §§ 52-54 Občianskeho zákonníka zavedené zákonom č. 150/2004 Z.z., ktorý zmenil a doplnil Občiansky zákonník s účinnosťou od 1.4.2004 a zaviedol do nášho právneho poriadku inštitút tzv. spotrebiteľských zmlúv, a to v súlade s čl. 69 až 71 Asociačnej dohody, ktorá vstúpila do platnosti 1. februára 1995, a ktorou sa Slovenská republika zaviazala, že vyvinie úsilie na zabezpečenie postupnej zlučiteľnosti jej právnych predpisov s predpismi Európskej únie. Dovtedy obdobný typ zmluvy čiastočne upravoval zákon č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov ako tzv. typovú zmluvu (spotrebiteľskú). Táto úprava nášho právneho poriadku bola nevyhnutná v súvislosti so vstupom Slovenska do EÚ v máji 2004 a zosúladzovala náš právny poriadok s niektorými právnymi aktmi Európskych spoločenstiev a EÚ. Momentálne uvedené upravuje zákon o ochrane spotrebiteľa č. 250/2007 Z.z. a to konkrétne § 3 ods. 3 (každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách 9), odkaz na § 52 až 54 Občianskeho zákonníka). Súd nepochybňuje aplikáciu Obchodného zákonníka (ustanovenia § 497 a nasledujúce upravujúce úverovú zmluvu) na vznik Zmluvy, avšak pre celkové posúdenie právneho vzťahu majú prednosť osobitné ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva vrátane ustanovení § 52 až § 54 OZ. Tým pádom súd použil ustanovenia Občianskeho zákonníka na právne posúdenie právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným, ale aj na z toho vyplývajúce účinky neprijateľnosti zmluvných dojednaní, rozpor s dobrými mravmi, jej platnosť a pod.. Pričom ako vyplýva z cit. ust. OZ zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona (myslí sa Občianskeho zákonníka) v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. Zmluvy nesmú obsahovať dohody, ktoré by stavali spotrebiteľa do nevýhodnejšieho postavenia ako mu zákon priznáva a to s poukazom na ust. § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka. Takýto výklad je podľa názoru súdu plne eurokonformný (t. j. výklad v súlade s komunitárnym právom). Aj preto je súd názoru, že je potrebné považovať záväzkovo právny vzťah vzniknutý medzi účastníkmi za občianskoprávny vzťah, nie vzťah obchodnoprávny. Taktiež ustanovenia Obchodného zákonníka, v rámci ktorých je zmluva o úvere považovaná za tzv. „absolútny obchod“, však v čase vzniku daného záväzkového vzťahu neobsahovali špeciálne ustanovenia týkajúce sa ochrany spotrebiteľa (OZ, zák. č. 129/2010 Z.z.), ktoré aj vo vzťahu k Obchodnému zákonníku pôsobia ako lex specialis. Taktiež vzhľadom k tomu, že žalobkyňa bol poskytnutý spotrebiteľský úver, vzťahuje sa na predmetné zmluvy o úvere aj osobitná právna úprava, a to zákon o spotrebiteľských úveroch z č. 129/2010 Z.z.. Súd v tomto názore (ohľadne spotrebiteľskej zmluvy) podporuje aj ust. § 3 ods. 3 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa s odkazom na použitie ustanovení Občianskeho zákonníka. Na podporu tejto argumentácie súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3M Cdo 12/2014 zo dňa 21.04.2015.

51. Je nepochybné, že žalovaný pri uzatváraní úverovej zmluvy vystupoval ako dodávateľ a žalobca vystupoval ako spotrebiteľ, pretože pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti /§ 52 Občianskeho zákonníka/. Vzťahy medzi účastníkmi na základe zmlúv vznikli v dobe, kedy Slovenská republika už transformovala do právneho poriadku Smernice EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľa. Východiskom spotrebiteľskej ochrany je postulát, podľa ktorého sa spotrebiteľ ocitá vo fakticky nerovnom postavení s profesionálnym dodávateľom, a to s ohľadom na okolnosti, za ktorých dochádza ku kontraktácii, s ohľadom na väčšiu profesionálnu skúsenosť predávajúceho, lepšiu znalosť práva a ľahšiu dostupnosť právnych služieb a konečne so zreteľom na možnosti stanovovať zmluvné podmienky jednostranne cestou formulárových zmlúv. Pre takéto vzťahy je charakteristické, že podnet ku zmluvnému jednaniu prichádza spravidla od dodávateľov, pričom spotrebiteľ nie je na všetky zmluvné dojednania pripravený a skúsený. Spoločným znakom tejto novej úpravy je teda snaha cestou práva vyrovnať túto faktickú nerovnosť, a to formou aj prípadného obmedzenia autonómie vôle. K základným princípom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať neprijateľnú podmienku, teda také zmluvné dojednanie, ktoré spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to pod sankciou absolútnej neplatnosti takejto podmienky. Z hľadiska posúdenia nekalých podmienok v spotrebiteľských

zmluvách Smernica Rady 93/13 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách si stanovila práve za cieľ vyvážiť faktickú nerovnováhu medzi dodávateľom a spotrebiteľom pozitívnym zásahom štátu.

52. Problematika ochrany spotrebiteľa je inštitút, ktorý treba vnímať komplexne a ktorý sa dotýka viacerých typov zmlúv. Európska únia venuje ochrane spotrebiteľa mimoriadnu pozornosť. Vychádzajúc z európskej legislatívy aj zmluvy uzatvorené podľa iných zákonov ako Občiansky zákonník možno tiež považovať za spotrebiteľské napriek tomu, že ich zákon priamo ako spotrebiteľské neoznačuje. Spotrebiteľská zmluva nie je samostatným typom zmluvy (aj keď je v Občianskom zákonníku pomenovaná), ale možno ju označiť ako druh zmluvy, pre ktorú najmä Občiansky zákonník, ale aj iné právne predpisy ustanovujú osobitné podmienky a určujú, aké náležitosti zmluva musí obsahovať a naopak, ktoré v nej nesmú byť (neprijateľné podmienky) na ochranu tzv. slabšej zmluvnej strany.

53. Z ustálenej judikatúry Európskeho súdneho dvora je ochrana zavedená smernicou založená na myšlienke, že spotrebiteľ je v slabšej pozícii, a to vedie k tomu, že súhlasí s podmienkami pripravenými vopred druhou zmluvnou stranou bez toho, aby mohol ovplyvniť obsah týchto podmienok. Občiansky zákonník v § 52 v znení od 1.4.2004 vymedzoval zmluvné typy spotrebiteľských zmlúv len deklaratórne (išlo o užší výpočet ako je úprava v práve EÚ). Aktuálna úprava v Občianskom zákonníku je už súladná s právom EÚ - spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom (§ 52 ods. 1 OZ). Podľa čl.6 ods. 1 Smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, členské štáty EÚ zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

54. Súd sa zaoberal ďalej vecou samou a dospel k záveru, že uzavretá zmluva o úvere je zmluva spotrebiteľská a zároveň zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavretá v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z.. Je nutné poukázať na skutočnosť a nenechať bez povšimnutia, že zmluvné dojednania a obsah zmluvy (okrem údajov o spotrebiteľovi a poskytnutom úvere) spotrebiteľ určite žiadnym spôsobom individuálne nedojednávával (neovplyvnil jeho obsah), keďže sú vopred predtlačené bez možnosti vpisovania nových údajov, či ich úpravy, a teda absentuje individuálne dojednanie medzi stranami zmluvy ako také (najmä čo do odplaty za úver).

55. V zmysle § 1 ods. 1 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995 Z.z. odplata za poskytnutie finančných prostriedkov tvorí úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Preto čo sa týka zmluvného dojednania uvedeného v zmluve (bod 1, 2) týkajúceho sa nákladov spotrebiteľa na úver, ktoré predstavujú sumu 346,- eur (úrok 68,86 % vyčíslený sumou 241,- eur a odplata predstavujúca RPNM vo výške 30 % vyčíslenej sumou 105,- eur) k uvedenému súd udáva, že v tomto prípade mala odplata v súhrne zahŕňať tak úrok v sume 241,- eur a udávaná odplatu v sume 105,- eur, teda sumu 346,- eur (nie len sumu 105,- eur). V tomto je údaj o celkovej odplate v rozpore s cit. nariadením, ktoré je zároveň vykonávacím ust. k § 53 ods. 6 OZ a teda je aj v rozpore s cit. ust. OZ. Zároveň aj výška celkovej odplaty za úver (ktorá predstavuje v percentuálnom vyjadrení výšku 98,86 % ročne) je v rozpore s cit. ust. § 53 ods. 6 OZ v spojení s ust. § 1a ods. 1 cit. Nariadenia Vlády SR. V rozpore s cit. ust. zákona je aj samotná výška úroku (68,86 %). Neplatnosť tohto dojednania je teda daná § 39 OZ (absolútna neplatnosť). Tiež možno uzavrieť (okrem vyššie uvedeného), že zmluvná podmienka uvedená v bode 2. Zmluvy nemôže byť platne dojednanou aj tým, že je nejasná a neurčitá. Z jej znenia nevyplýva, čo má táto odplata predstavovať (keďže je dojednaná v rozpore so zákonom) a teda, za čo má vlastne spotrebiteľ týmto veriteľovi zaplatiť. Takéto dojednanie nie je dojednané individuálne (viď bod 54) a spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a teda predstavuje aj neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle § 53 ods. 1 OZ a teda aj z tohto dôvodu je neplatná (§ 53 ods. 5 OZ). V nadväznosti na uvedené má súd zato, že v zmluve absentuje uvedenie, resp. správne uvedenie údajov podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j/ zák. č. 129/2010 Z.z. - nesprávne uvedený údaj o výške RPNM (táto nemôže pri v zmluve uvedených údajoch predstavovať výšku 30 %, nemôže byť totiž nižšia ako výška úroku) a podľa § 9 ods. 2 písm. i/ cit. zák. - úroková sadzba spotrebiteľského úveru, keďže je dojednaná v rozpore so zákonom.

56. Zároveň súd poukazuje aj na ďalšie nedostatky zmluvy o spotrebiteľskom úvere a to najmä, že v zmluve absentuje uvedenie údajov vyžadovaných zákonom o spotrebiteľských úveroch a to najmä v ust. § 9 ods. 2 :

1/ písm. b) - zmluva bola uzavretá prostredníctvom finančného agenta M. G. zapísaného v registri finančných agentov a finančných poradcov vedenom NBS pod reg. č. 132623. Pokiaľ ide o obligatórne údaje, ktoré zmluva čo do označenia finančného agenta musí obsahovať, tieto v zmluve implikované neboli. V zmluve totiž nie je uvedené celé jeho miesto podnikania (chyba ulica a popisné číslo) ani identifikačné číslo, preto údaje vyžadované § 9 ods. 2 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch vo vzťahu ku konajúcemu finančnému agentovi nie sú úplné;

2/ písm. c) - adresa predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť. Je nepostačujúce uviesť v zmluve akýkoľvek údaj žiadaný podľa § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z., tento musí vyplývať zo zmluvných dojednaní a musí im zodpovedať, ale najmä musí byť v súlade so zákonom a teda nesmie vyplývať z neprijateľných dojednaní. Preto má súd zato, že udávané údaje v zmluve absentujú.

57. Dôsledkom neuvedenia podstatných náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere je v zmysle § 11 ods. 1 písm. b) a d) zák. č. 129/2010 Z.z. je, že sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Z toho vyplýva, že žalovaný má právo len na vrátenie skutočne poskytnutého plnenia, teda poskytnutého úveru - sumy 350,- Eur. Preto súd v tejto časti žalobe žalobkyne vyhovel a určil, že úver zo Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 800503977 uzavretej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 5.12.2014 je bezúročný a bez poplatkov. Zároveň súd určil neprijateľnosť zmluvnej podmienky uvedenej v bode 2 Zmluvy o spotrebiteľskom úvere (postupom podľa § 298 CSP).

58. Žalobkyňa si plnila svoje povinnosti z úverovej zmluvy a to splácať úver, podľa jej tvrdení a predloženého výpisu z účtu vystaveného žalovaným v klientskej zóne do výšky 696,- eur. Žalovaný tieto plnenia prijímal, bez toho, aby sa správal ako dodávateľ, ktorý sa správa vo vzťahu korektne a nedbal na ochranu spotrebiteľa. Žalobkyňa ako bežný spotrebiteľ nemusela mať (a ani nemala, keď plnila dlh) pochybnosti o zmluve a jej neprijateľných dojednaniach a mohla sa reálne spoľahnúť na veriteľa, že zmluva je platná uzavretá v súlade so všetkými zákonnými ustanoveniami, a že je nutné plniť z nej vyplývajúce povinnosti. Predsa len spotrebiteľ, ak úver nutne potrebuje (ako žalobkyňa v tomto prípade) je v zmluvnom vzťahu v slabšom postavení a spolieha sa na veriteľa, že zmluva je uzavretá v súlade so zákonom. V zmysle cit. ust. § 11 ods. 1 písm. b) a d) zák. č. 129/2010 Z.z. však žalobkyňa má plniť len to, čo jej bolo reálne poskytnuté zo strany veriteľa, teda sumu 350,- eur. Plnenie navyše (suma 346 eur) teda predstavuje na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie a teda majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu v zmysle § 451 ods. 2 OZ.

59. S ohľadom na vyššie uvedené súd žalobe vyhovel aj v tejto časti a zaviazal žalovaného na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobkyne v zmysle cit. ust. Občianskeho zákonníka a Zákona na ochranu spotrebiteľa v spojení s ust. zák. č. 129/2010 Z.z. v sume 346,- eur (696,- eur - 350,- eur) vrátane úrokov z omeškania v zákonnej výške počnúc druhým dňom nasledujúcim po doručení žaloby žalovaného, teda od 20.5.2020 do zaplatenia, keďže žalovaný je naďalej v omeškaním so zaplatením, t.j. vydaním bezdôvodného obohatenia (§ 517 ods. 1,2 OZ v spojení s § 563 OZ). Čo sa týka počiatku omeškania, súd ho určil druhým dňom nasledujúcim po doručení žaloby žalovanému (doručená dňa 18.5.2020), keďže týmto dňom už mal žalovaný reálnu vedomosť o uplatnených nárokoch žalobkyne a bezdôvodnom obohatení, ktoré žalobkyňa žiada z dôvodu, že zmluva nespĺňa zákonom stanovené náležitosti a mohol ich reálne plniť aj dobrovoľne.

60. Z vyššie uvedených dôvodov súd vo vzťahu k priznaným nárokom žalobkyne neprihliadal na argumentáciu žalovaného udávanú v konaní, keďže táto bola v mnohom v rozpore s cit. ust. na ochranu spotrebiteľa (okrem ďalej udávaných argumentov).

Čo sa týka žalobkyňou namietanej absencie náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k) zák. č. 129/2010 Z.z. súd v tomto v plnom rozsahu poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo/183/2018 zo dňa 25.2.2020 a tam udávané ďalšie rozhodnutia NS SR týkajúce sa uvedenej problematiky a sp. zn. 7Cdo/17/2020 z 24.2.2021, teda v tomto jej argumentácia udávaná v žalobe neobstojí. Vo vzťahu k žalobkyňou namietanej absencie náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. f) zák. č. 129/2010 Z.z. súd poukazuje na znenie predloženej zmluvy o spotrebiteľskom úvere, kde je vyslovené uvedené, že zmluvné strany sa dohodli ,

že doba trvania zmluvy a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nastane dňa 5.12.2015, teda tento údaj v zmluve neabsentuje. Preto v tomto súd neprihliadal na argumentáciu žalobkyne v konaní.

61. Podľa § 100 ods. 1 OZ právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

62. Podľa § 101 OZ pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

63. Podľa § 107 ods. 1, 2 OZ právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

64. Čo sa týka námietky premlčania nároku žalobkyne o vydanie bezdôvodného obohatenia súd poukazuje na skutočnosť, že z výpovede žalobkyne, ako aj vyjadrenia Združenia na ochranu spotrebiteľa HOOS zo dňa 28.1.2020 vyplýva, že o tom, že podľa ich názoru zmluva obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, či, že úver je bezúročný a bez poplatkov, či že sa môže domáhať vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 346,- eur súdnou cestou, sa žalobkyňa skutočne dozvedela až dňa 27.1.2020, kedy požiadala združenie o pomoc s úverom od žalovaného. Súd poukazuje aj na odôvodnenie rozhodnutia v bode 58 a dobrú vieru spotrebiteľa v správnosť údajov uvedených v zmluve a plnenia si zmluvných povinností (čo svedčí v prospech uvedeného konštatovania súdom).

Podľa názoru súdu pre začiatok plynutia subjektívnej premlčacej doby pre uplatnenie práva na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia podľa § 107 ods. 1 OZ je nutné považovať deň, kedy sa žalobkyňa v konkrétnom prípade dozvedela o tom, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto ho získal. Vyžaduje sa skutočná vedomosť o skutkových okolnostiach, nielen predpokladaná vedomosť oprávneného - žalobkyne o skutkových okolnostiach zakladajúcich bezdôvodné obohatenie. Čas plnenia, či konečnej splatnosti úveru, uvedené bez pochyb nezakladá. Čas plnenia je významný vo vzťahu k plynutiu objektívnej premlčacej doby (od kedy k bezdôvodnému obohateniu došlo) a nemožno ho bez ďalších okolností konkrétneho prípadu spájať so začiatkom subjektívnej premlčacej doby. V tomto prípade nebol žalovaným produkovaný žiaden dôkaz, ktorý by uvedené tvrdenia žalobkyne vyvrátil, resp. ktorým by bol predložený dôkaz spochybnený. Súd má zato, že žalobkyňa dostatočným spôsobom osvedčila, kedy sa skutočne o bezdôvodnom obohatení na strane veriteľa - žalovaného na svoj úkor dozvedela a voči komu ho má uplatniť.

Keďže žaloba bola podaná na súde dňa 6.5.2020, bola podaná v rámci plynutia 2 - ročnej subjektívnej premlčacej doby a teda nárok žalobkyne na vydanie bezdôvodného obohatenia nemôže byť premlčaný. Možno tiež konštatovať, že veriteľ konal úmyselne, ak v zmluve uvádzal údaje o odplate sa úver, ktoré sú v príkrom rozpore s vyššie cit. ust. právnych predpisov (o ktorých ako subjekt poskytujúci spotrebiteľské úvery musí vedieť a mal dbať na ochranu a práva spotrebiteľa - tzv. prezumpcia znalosti práva) a prekročil najvyššiu prípustnú mieru odplaty za úver viac ako 3 - násobne ! (oi. možno konštatovať aj rozpor s dobrými mravmi). Uvedené súd udáva vo vzťahu k plynutiu 10 - ročnej objektívnej premlčacej doby v tomto prípade. Navyiac o uvedenom porušení spotrebiteľských práv žalobkyne musel rozhodnúť až súd na jej návrh. Preto súd námietku premlčania vznesenú žalovaným neakceptoval.

65. Súd tiež dodáva, že nie je jeho povinnosťou reagovať na každý argument strany sporu - konania. Povinnosťou súdu je však vysporiadať sa s relevantnými argumentmi, ktoré majú vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Pokiaľ sa jedná o ďalšie námietky strán súd v tejto súvislosti pripomína, že podľa uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 03. júla 2003: „Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, príp. dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu, ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces“. Preto sa súd v odôvodnení svojho rozhodnutia zameril na skutočnosti podstatné pre rozhodnutie súdu.

66. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 odsek 1 v spojení s § 262 C.s.p. tak, že úspešnej žalobkyni priznal nárok na ich náhradu voči žalovanému v rozsahu 100% vo vzťahu ku všetkým uplatneným nárokom, pričom o ich výške rozhodne súd následne samostatným rozhodnutím.

67. Súd lehotu na splnenie povinnosti uloženej žalovanému týmto rozsudkom určil v súlade s § 232 ods. 3 C.s.p..

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na Okresný súd Bardejov v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia.

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje,
- e) podpis,
- f) spisová značka tohto konania (§ 127 ods. 1 C.s.p.).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie odvolania na trovy toho, kto odvolanie podal.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach

so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví.

Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.). Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak žalovaný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, žalobca môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona číslo 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.